

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A főváros élelmézése*

Forrás:

Népszava

Bp

1919. 4. 5

(Hely)

(Idő)

(Köt. és száma)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1919"

Személy

A főváros élelmézése,

a forradalmi városok élelmézése roppant kötelessége a falu proletárjainak. A városi proletariátus, az ipari munkásság volt a proletárforradalom vasbrigádja. Ő törte szét a bilincseket, amelyeket az osztályállam a falu szegényeire rakott, a városi proletariátus hőies harca szabadította föl a falusi testvéreket a nagybirtok, szolgabíró, csendőr elnyomása, kizsákmányolása alól. A francia forradalom és a párisi kommün azt kiáltotta a falu proletárjai felé: „Mi vagyunk a ti reménységtek!” Ezt kiáltja, harsogja forró, lelkes testvéri szolidaritásban a város munkása, katonája a falu szegényei felé most is. A proletárdiktatura nem ismer különbséget a város és falu között. Ezt a válaszfalat a kapitalista reakció, az ellenforradalom, a klerikális uszítás akarta fölépíteni. Ami kevés fölött iparóikban, ruhában, vászonban, cukorban, petróleumban, szénben, fehérneműben rendelkezünk, testvéri készséggel bocsátjuk a falusi szegénység rendelkezésére. Meg akarunk mindent osztani a faluval. A kapitalizmus a könyvet, kulturát, iskolát, színházat, mozi, a lelki fölüdülés, szórakozás eszközeit a városban zsufolta össze. Minden kulturáját, amelyet meghódítottunk, meg akarunk felelni a falu proletárjaival. Népmuzeum, proletárkönyvtár, olvasótermek, uj-

ságok, mozi, színházi előadás, minden jut majd a falu, a pusztá, a tanyák szegényeinek. Amit a proletárdiktatura meghódított a városnak, abból a falu is kap.

A falu szegényeitől, a vidék gazdálkodó városaitól viszont azt kell követelnünk, hogy segítsék, támogassák igazi proletáröntudattal és szolidaritással a forradalmi városok élelmézését. Beláthatatlanul fontos kérdés az és kiszámíthatatlan érdekek függenek attól, hogy győzelmesen meg tudjuk vinni a kenyérért való harcot. A proletárdiktatura egyik létkérdése ez! A Forradalmi Kormányzótanács bizonyára meg fog tenni minden intézkedést, ami szükséges a proletártömegek ellátásához és keményen, energikusan kutat majd föl minden kerületet. Ezt a munkát az illetéktelen beavatkozás csak megnehezítheti. Ha illetéktelenek rekvirálnak, akkor a közéletmészési népbiztosság hiába fog már készleteket keresni. Éretlen, felelőtlen cselekvések a proletariátus élelmézését nehezítik meg. Ezekkel szemben föl kell lépni, de ezzel még nem oldottuk meg magát a nagy kérdést: a városok élelmézését.

A falusi szegények támogatása, testvéri szolidaritása nélkül ezt a kérdést nem is lehet megoldani. A háború alatti és a politikai forradalom után roppant arányúvá fejlődött az élelmiszerezsora. A nagy- és középbirtok elrejtette a készleteket, föltakarmányozta a

gabonát, szeszt főzött a kukoricából, burgonyából, kicsempészte az élelmet Ausztriába, ahol horribilis áron adta el az osztrák burzsoáziának, a tejet sajttá dolgozta föl és a láncereskedelem útján juttatta el a város hadimilliomosaihoz. Ezer formában burjánzott föl az uzsora, csempészet, árufölhalmozás, árdragítás, láncereskedelem és a burzsoá állam tessék-lássék rendszabályai nem tudtak segíteni a proletártömegek nyomorúságán. A nagy- és középbirtokos szabotálta a városok élelmézését, amerikázott, mert csak a maga munkanélküli jövedelmének növelését tartotta szem előtt. A nagy- és középbirtok most köztulajdon lett és megszűnt a nagybirtokosok profitja. A proletárdiktatura megszüntette. A nagy- és középbirtokok termelőszövetkezetekké alakulnak és a földmives-szegények kötelessége minden elképzelhető erőfeszítéssel fokozni a termelést és minél több élelmiszert a forradalmi városokba juttatni. A somogyi termelőszövetkezet szép példával járt elől ezen az úton, amikor minden nélkülözhető lisztet, zsírt, hüvelyeset Budapestre küldött és ezt a példát követni kell.

A vidéki munkás, katoná- és földmives-szegények tanácsai is tegyenek meg mindent, hogy a proletárforradalom fővárosának élelmézését megkönnyítsék. Lehetetlen állapot az, hogy egyes helyeken lefoglalnak olyan szállítmányokat, amelyeket Budapestre irányítottak. A Forradalmi Kormányzótanács

a legszigorubbán megtorol minden olyan önkényes intézkedést, amely a közéleti-munkai népbiztosság munkáját zavarja, hátráltatja, vagy gátolja. Gondolják meg az elvtársak, hogy ha a városi proletariátust kiéheztetik az ilyen beavatkozások, akkor a burzsoá ellenforradalom dolgát könnyítik meg.

És különösen nyomatékos figyelmeztetést intézünk azokhoz a kisbirtokosokhoz, akiknek magántulajdonban hagyta a földet a proletárdiktatura. Gondolják meg jól a dolgot! A Tanácsállam őket példával, fölvilágosítással akarja megnyerni a szocializmusnak és a III. kommunista Internacionále szellemében nem is zavarja őket. De az élelmiszerek visszatartása, a csempészet, a gabona föltakarmányozása, a fölös készletek fölhalmozása bűn és a proletárdiktatura keményen megtorolja ezt a bűnt. Orosz elvtársainkat a kis és közepes földbirtokosok szabotázsra rákényszerítette arra, hogy fegyveres munkásosztatokkal rekviráltassanak és

szükség esetén épenséggel nem riadunk vissza ettől az eszköztől mi sem. Meg vagyunk győződve arról, hogy a falu szegényei minden erejükkel, proletárszolidaritásukkal támogatnak bennünket ebben a munkában és mindent elkövetnek, hogy minél több élelem jusson Budapestre és forradalmi városokba.

Nem akadályozni, hanem segíteni kell a városi proletariátus ellátását. Minél több élelmiszert Budapestre és a vidéki városokba: — ez legyen most a jelszó a falvakon, pusztákon és mindenütt, ahol a falu szegényei dolgoznak.
